

JEDANAESTA NEDJELJA

PRVO ČITANJE

Gospodin ti oprašta tvoj grijeh: nećeš umrijeti.

Čitanje Druge knjige o Samuelu

2 Sam 12, 7-10. 13

U one dane: Natan reče Davidu:

»Ovo govori Gospodin, Bog Izraelov: 'Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom, ja sam te izbavio iz Šaulove ruke. Predao sam ti kuću tvoga gospodara i tebi u krilo žene tvoga gospodara, dao sam ti dom Izraelov i dom Judin; i je li to premalo, još ću ti dodati. Zašto si prezreo Gospodina i učinio što je zlo u njegovim očima? Ubio si mačem Uriju Hetita, a njegovu si ženu uzeo sebi za ženu. I ubio si ga mačem Amonaca. Zato se neće nikada više okrenuti mač od tvoga doma; tã prezreo si me i uzeo ženu Urije Hetita da ti bude žena.'« Tada David reče Natanu: »Sagriješio sam protiv Gospodina!« A Natan odvratu Davidu: »Gospodin ti oprašta tvoj grijeh: nećeš umrijeti.«

Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM

Ps 32, 1-2. 5. 7. 11 (Ø.: usp. 5c)

Ø. Oprosti mi, Gospodine, krivnju grijeha moga.

- ¹ Blažen onaj kome je grijeh otpušten,
kome je zločin pokriven!
- ² Blago čovjeku kome Gospodin ne ubraja krivnju
i u čijem duhu nema prijevare! Ø.
- ⁵ Grijeh svoj tebi priznah
i krivnju svoju više ne skrivah.
Rekoh: »Priznat ću Gospodinu prijestup svoj«,
i ti si mi krivnju grijeha oprostio. Ø.
- ⁷ Utočište ti si moje,
od tjeskobe ti ćeš me sačuvati,
okružiti me radošću spasenja. Ø.
- ¹¹ Radujte se Gospodinu i kličite, pravedni,
kličite svi koji ste srca čestita! Ø.

DRUGO ČITANJE

Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Galaćanima Gal 2, 16. 19-21

Braćo:

Znamo: čovjek se ne opravdava po djelima Zakona, nego vjerom u Isusa Krista.

Tà po Zakonu ja Zakonu umrijevah da Bogu živim. S Kristom sam razapet. Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene. Ne dokidam milosti Božje! Doista, ako je opravdanje po Zakonu, onda je Krist uzalud umro.

Riječ Gospodnja.

ALELUJA

1 Iv 4, 10b

Ø. Aleluja! Bog nas je ljubio i poslao Sina svoga kao pomirnicu za grijeh naše. Ø. Aleluja!

EVANDELJE

Oprošteni su joj grijesi mnogi jer ljubljase mnogo.

✠ Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Lk 7, 36 - 8, 3 *

U ono vrijeme:

Neki farizej pozva Isusa da bi blagovao s njime. On uđe u kuću farizejevu i pride stolu. Kad eto neke žene koja bijaše grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom u farizejevoj kući pa ponese alabastrenu posudicu pomasti i stade odostrag kod njegovih nogu. Sva zaplakana poče mu suzama kvasiti noge: kosom ih glave svoje otirala, cjelivala i mazala pomašću.

Kad to vidje farizej koji ga pozva, pomisli: »Kad bi ovaj bio prorok, znao bi tko i kakva je to žena koja ga se dotiče: da je grešnica.« A Isus, da mu odgovori, reče: »Šimune, imam ti nešto reći.« A on će: »Učitelju, reci!« A on: »Neki vjerovnik imao dva dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara, drugi pedeset. Budući da nisu imali odakle vratiti, otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?«

Šimun odgovori: »Predmnijevam, onaj kojemu je više otpustio.« Reče mu Isus: »Pravo si prosudio.« I okrenut ženi reče Šimunu: »Vidiš li ovu ženu? Uđoh ti u kuću, nisi mi vodom noge polio, a ona mi suzama noge oblila i kosom ih svojom otrla. Poljupca mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge cjelivati. Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi pomašću noge pomaza. Stoga, kažem ti, oprošteni su joj grijesi mnogi jer ljubljase mnogo. Komu se malo oprašta, malo ljubi.« A ženi reče: »Oprošteni su ti grijesi.« Sustolnici počeli nato među sobom govoriti: »Tko je ovaj da i grijeh oprašta?« A on reče ženi: »Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!«

Zatim zareda obilaziti gradom i selom propovijedajući i navješćujući evanđelje o kraljevstvu Božjemu. Bila su s njim dvanaestorica i neke žene koje bijahu izliječene od zlih duhova i bolesti: Marija zvana Magdalena, iz koje bijaše izagnao sedam đavola; zatim Ivana, žena Herodova upravitelja Huze; Suzana i mnoge druge. One su im posluživale od svojih dobara.

Riječ Gospodnja.

ili kraće

✠ Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Lk 7, 36-50

U ono vrijeme:

Neki farizej pozva Isusa da bi blagovao s njime. On uđe u kuću farizejevu i pride stolu. Kad eto neke žene koja bijaše grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom u farizejevoj kući pa ponese alabastrenu posudicu pomasti i stade odostrag kod njegovih nogu. Sva zaplakana poče mu suzama kvasiti noge: kosom ih glave svoje otirala, cjelivala i mazala pomašću.

Kad to vidje farizej koji ga pozva, pomisli: »Kad bi ovaj bio prorok, znao bi tko i kakva je to žena koja ga se dotiče: da je grešnica.« A Isus, da mu odgovori, reče: »Šimune, imam ti nešto reći.« A on će: »Učitelju, reci!« A on: »Neki vjerovnik imao dva dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara, drugi pedeset. Budući da nisu imali odakle vratiti, otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?« Šimun odgovori: »Predmnijevam, onaj kojemu je više otpustio.« Reče mu Isus: »Pravo si prosudio.« I okrenut ženi reče Šimunu: »Vidiš li

ovu ženu? Uđoh ti u kuću, nisi mi vodom noge polio, a ona mi suzama noge oblila i kosom ih svojom otrla. Poljupca mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge cjelivati. Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi pomašću noge pomaza. Stoga, kažem ti, oprošteni su joj grijesi mnogi jer ljubljase mnogo. Komu se malo oprašta, malo ljubi.« A ženi reče: »Oprošteni su ti grijesi.« Sustolnici počeli nato među sobom govoriti: »Tko je ovaj da i grijehe oprašta?« A on reče ženi: »Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!«

Riječ Gospodnja.
